

Между туй, Гезидъ правъ, неподвиженъ отпреди ѝ, погледнѣхъ я съ сърдечно вълнуванье, което не происхождаше само отъ очудваньето му защото внезапното появяване на младата и прекрасна онѣзи мома му са виждаше магическо и преестественно.

« Хури ли си ти или ориеница? извика той растреперанъ.

— Не, отговори съ достолѣніе Маргарита, азъ съмъ твоята царица царицата, която е гостянка у баща ти. »

Гезидъ колѣнничъ изведнажъ.

« Простѣте ма, госпоже, простѣте ма! »

Царицата му направи знакъ да говори понизеко и като са приближи къмъ него :

« Какъ, рече тя, са намѣри ти въ този часъ въ тѣзи стая? »

— Азъ пжтувахъ цѣла нощъ. Идъ отъ Кадиксъ, и понеже сичкытъ още спѣхъ, влѣзохъ тукъ въ бащината си стая чрезъ потаенъ ходъ, който е познатъ само на бащи ми и на мене.

— Дѣ е този потаенъ ходъ?

Момъкътъ са подвууми малко, но послѣ, като откри въ очитъ на царицата добродушието и благостъта ѝ, които отстранявахъ сѣко недовѣріе, той отговори :

« Тѣзи тайна е тайна на фамиліята ни; баща ми е заръчалъ да я не откривамъ освѣнъ на Бога и на ангелытъ му »

И като хвърли на царицата почтителенъ погледъ, приложи :

« Съ сичко туй можъ да го покажъ и на В. Величество.

— Прочее? попыта съ любопытство Маргарита.

— Прочее, този потаенъ ходъ води въ едно мѣсто, дѣто сѣ скрыты съкровищата на праотцытъ ни, които смы наслѣдили отъ тѣхъ, и които умножавамы съ труда си, за да помагамы на братьята си, ако нѣкога паднѣтъ въ нужда или въ гоненіа; откривамъ на В. Величество тѣхното бѣдѣще, и може бы съществуваніето имъ. Но не са раскайвамъ. Бѣгъ нема